

BUDAPESTA

Joi 28 Iunie st. v.
10 Iuliu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea: *Strad'a
arborelui cerde nr. 12.*

Nr. 48.

ANUL XV.

1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Principele Ludovic Eugen Napoleon.

Traianu desvelesce viitorul Românilor.

(Fragmentu din „Negriada”, cântul III.)

„Ascult'acuma, Negre, si 'ncord'a ta privire,
Căci eu a Daciei sorte aici ti-oiu desveli,
Ti-oiu spune ce-o aștepta, cadere si marire,
Ti-oiu arată nepotii ce 'n urma-ti vor veni.
Privesce l'acelu june cu-o spada fulgeroasă,
C'unu arcu cumplitu d'a umeru mulțimea 'nflorându,
Va fi numele-i Dragosiu în viétî'a-i luminosa.
Acest'a dupa tine caminu-si parasindu,
Din munti pâna la mare va 'ntinde-a sa domnia,
Si-unu șiru maretiu acolo de domni elu va urdi ;
Si-or apera moș'a cu nalta barbația,
Precum urmasii-ti, Negre, cu-o lume s'or osti.
Dar orb'a sumeția si trist'a neunire
Cu sânge viu de frate, vai! tiér'a vor cruntá,
Si sinu-i plinu de lacrimi, de doru si de iubire,
Cá lupii blând'a turma, turbati vor sfașia.
Ah! frate contra frate si fiul contra tata
Legá-vor legatura cu limbe din straîni!
Dar dupa grele lupte si-o viétia desperata,
Si-a 'ntorce cerul faț'a l'ai Daciei Latini!
Iér cel'a care vine cu-o dalba spada 'n mâna,
Cu pletele-albe 'n aeru, e Mircea-celu-betrânu,
Si Pontul si Carpatii si Dunarea betrâna
Vor spune d'a lui fapte nepotilor ce vinu.
Va 'ntinde pân' la mare, nepôte, a ta moș'a,
Si Tisa, Elespontul de nume-or tremurá,
Si multe limbi barbare, cumplete 'n sumeția,
Cumplit, betrâne Mirceo, asupra-ti vor cadé!
Dar unii 'n stânci si-or stinge si viétia si mânia,
Iér altii colo 'n Rovini își vor aflá mormentu,
Si-abiá scapá-va v'r'unul în dîlele d'urgia,
Sê daca négr'a scire în tristul lor pamentu!
Si 'n lung'a viitorime, când Dunarea turbata
Straîni vor vedé-o, vor tremurá 'ntrebându :
Te-a turburatu dór' Mircea, de curgi asiá 'nspumata ?
Si vor fugi de spaima crediendu că-l vedu venindu.
Iér celu de dupa Mircea cu ramu d'olivu în mâna,
E bunul Alesandru de datini urđitoru ;
Sub elu va duce tiér'a viétia dulce, lina,
Si-l vor numi cu fala al doilea fundatoru.

Nu vedi colo p'acel'a, ce singuru numai vine
Si toti pe dedeparte-l 'ncungiura trecendu!
Lui tiép'a-i va da nume, si vai d'acel'a cine
D'odata si 'ntr'o tiéra cu elu va fi traindu.
Dar, si dușmanii tierei cu spaim' or ține 'n minte
Priu seculi al lui nume cumplitu si fiorosu,
Si n'a fost, si nici altul n'a fi din elu nainte,
Asemenea la fire si cruntu si barbatosu.

Atînt'acum privirea la junii ce 'n unire
Aparu cá doi lucéferi totu câmpul luminându.
Acestia vor fi, Negre, a Daciei marire,
Cu-a lor maretie fapte paméntul totu împlénu.
Mihaiu, Mihaiu, si Stefanu, o! suflète divine,
Unu Scipionu si-unu Cesaru în voi vor renviá,
Dar sôrtea 'nvidioasa i-a despartî 'ntre sine,
Si fia-care singuru în lume va luptá!
O! par' că vedu pe Stefanu cum elu din tron-u-i sare
Si peptul pentru tiéra si-l face valu de feru,
Si vedu întréga lumea cuprinsa de mirare,
Cum cetele barbare sub bratiu-i cadu si peru.
Unu rege vedu cum fuge cu tristele-i ruine
Si trei sagete 'n spate, e regele Corvinu!
Si dieii de i-aru spune, că Stefanu nu mai vine,
Mâncându paméntul fuge de spaim'a de Românu.

Audi colo din codrul p'acea câmpia lata,
În fia-care arboru geménu si suspinându!

Nu vedi picându din frundie o roua sângerata,
Iér umbre mii prin ramuri geménu si fluturându?
Asiá va cresce-odata acea Dumbrava-roșia,
Ce Stefanu va lasá-o de mare monumentu
La toti ce 'n viitorime cu spad'a trasa-roșia
Aru mai cercá sê calce p'al Daciei paménu!
Iér colo d'alta parte vedu valea-acoperita
Cu albi troieni de ôse, ce sute, mii de ani,
Barbarilor vor spune că Daci'a-i pazita
De brațiele ferose stravechilor Romani!
Dar colo cine fuge cu brêlu dupa sine,
Cu mant'a sfașiatá, cu capu 'ntierinatu?
Cumplitul si nenvinsul! elu fuge cu rușine,
Căci laurii si ôstea Mihaiu i-a seceratu!
Elu fuge, dar ostirea-i se 'mpulbera, se 'nfrânge,
Cu tót' a ei mulțime si marii-i capitani,
Si siepte dîle Istrul revérta numai sânge!
Mihaiu, Mihaiu pe maluri sfarama la dușmani!
Iér colo iét' unu altul cu calul fâra frêne!
Elu fuge sê-si mai scape din dulcele seu traiu,
Dar vai! sermanul popa, elu se va 'ntorce mâne
Cu capu-i sê 'ncunune triumful lui Mihaiu!
Si iét' o tiéra 'ntreaga în mare serbatore,
Urându în cale-i iése cu mii cununi de flori,
Cu cântece betrâne, cu lacrimi ridietore,
Cá dup' amari si negri, lungi seculi de flori,
Mai vedu în a lor tiéra unu domnu din a lor sânge!
O! bucura-te-Apule, te 'naltia din morménu!
Privesce, scumpa Ulpia, si 'ncéta d'a mai plânge,
Privesce si suride, suride p'unu momentu!...
Dar vedi colo tradarea si négr'a reutate,
Cum tôte saru asupra-i, si noul Erculeanu,
Ah! vedi colo cum zace în pulbere pe spate
Unu trunchiu fâra de nume în Pratul-lui-Traianu!

Asiá Traianu i-arata si 'n mant'a-i luminosa
Acopere-a sa fația geménu, adâncu geménu,
Si când o desvelesce o lacrim' argintosa
Sub genele-i divine s'arata stralucindu.

„Acest'a care vine în mant'a-i vișinia,
Cu pletele-auróse sub stem'a-i stralucindu,
Pe câtu a lui vedere e plina de mânia,
P'atátu elu în domnia va fi iubit si blându.
Înalta maestría, divine monuminte,
A pacei scumpe daruri si-al tierii-asiédiménu,
Pastrá-vor cu credintia aducerea aminte
De multu piosul Neagu din colo de morménu.

Dar cin' la tine Raresiu nu cauta cu placere!
Asiá s'a numi umbr'a acestui trecetoru,
Adâncu în cugetare si ageru în putere,
De-ostiri nenumerate cumplitu sfarimatoru!
Opresce-te, Sierbane, sê ved' unu al teu frate,
P'acelu ce-unu plaiu odata cu morti va semená,
Cu mortii-acelei ginte avute 'n reutate,
Cu care-atátu Români avé-vor o luptá;
Iér umbrele ce pasa tînénu-se de mâna
Pe frunte 'ncoronate cu frundie de stejaru,
Nu vedi cu ce iubire vorbescu, suridu, se 'ngâna,
Si vai! câtu în viétia se vor sfașia d'amaru!
Focsianii, Finta, Stoplea, cu lacrimi de sânge
Vor spune viitorime! urg'á dintre frati,
Si-a lor maretie fapte vor face-o multu a plânge
Si-a geme, cruntu-a geme, la Milcovu si Carpati!
Lasati, nepoti, urg'á si négr'a neunire
Si sufletu lângá sufletu si feru cu feru uniti,
Destulu lucrá-vor altii l'a vóstra nimicire!
Lasati, nepoti, urg'á, lasati si ve 'ntruniti!

Dar cine va sê-si uite d'a vóstra barbația,
O! Manto, Babo, Udreo, si voi trei frati Buzesci?
Uniti se vedu aicea, unite vor sê fia

A vóstre grele spade pe plaiuri românesci!
Si cin' se nu se 'nchine, tu un'a dintre mame,
L'a tale mari cuvinte, ce-o óste-or sfarimá!
Prin secole, divina, mai bine cá 'n arame
Întreg'a vítorime în grain le vor pastrá!

Intórcete-acum, Negre, si cauta cu durere,
L'acel'a care trece maretiu, stralucitoru,
Cu cas'a-i stralucita! ier cas'a ta, vai! pere,
Si-al Daciei dulce sóre s'ascunde 'n negru nuoru!
Vointi'a sânt' a tierii il naltia fara voia,
(Din începutu elu simte finitu-i de dureri!)
Dar elu primesce tronul de voia de nevoia,
Câci dulce-i pentru tiera se vietuesci, se peri!

De multu Românul lupta cu fierele d'afara,
Ce 'mblându vestiméntu în sinu-i încetu s'au furisiatu!
Semintia a lui Simonu, semintia négr', amara! . . .
Eternu în a ta cale ruine-ai semenatu!
Fanaru, cumplité nume, tu iadu al tierii mele,
Mai negru de câtu iadul din lume vei perí!
Ier tier'a mea remâne, si-unu ceru cu nóue stele
Pe verçile ei plaiuri eternu va straluci!

O! ieta 'n departare s'arata 'n urma iera
Trei umbre luminoase ce paru încetu sióptindu.
Nu vedi cum a lor frunte le-o 'ncinge-o víua para,
Nu vedi sub a lor mante lungi spade stralucindu!
Ei se grabescu s'ajunga în Daci'a d'odata,
D'odata se-si învërta cumplita spad'a lor.
Apulul si Alburnul vor spune 'n lume-odata
De 'nalt'a lor virtute, cu graiu resunatoru!

O! 'naltia-ti, Negre, fruntea si vedi acelu-ce vine
Colo departe singuru cu spad'a fulgerându!
Acest'a va fi Tudoru! si-al doilea dupa tine
Naltii-va iera tronul, Fanarul sfarimându.
Dar fruntea-i luminoasa plecá-se-va 'n tierina
Sub spad'a tradatóre façarului strainu!
Din nóptea-i durerosá va resari lumina,
Din mórtea lui viét'a poporului románu!

Dar ieta se 'ndioresce de çile mai frumoase
Si-unu çiru de nóue timpuri se 'naltia din noianu,
O nóua vítorime resare luminoasa
Din gliete-adapate cu sânge de Románu,
Nu vedi colo departe în radiete-aurorii
O ceta numerosá de umbre stralucindu?
Nu simti.o nóua, dulce suflare lin' a borii,
Ce-adia dulci miróse prin aeru scuturându?
Dar ieta-i! . . . Fetu-frumosul ce pintre toti apare
Cu-o lume dupa sine în arme stralucindu,
Acest'a va fi Iancu, ce-odata 'n o çi mare
Va minuna paméntul cu spad'a fulgerându!
Ier cel'a ce se 'naltia pe fruntea-i luminoasa
Cu-o dupla grea coróna, elu Cuza s'a numi,
Si-a lui ántá'a óra putere maestósa
Din munti si pân' la mare domnúdu va straluci . . . ?"
„Dar cine-su cacularii ce colo 'n departare
Cu sarcini de trofee s'arata 'nfiórându?“
„Acestia vor fi cândva urmasii tei în care
Románii a lor visuri vedé-vor întórindu!
Ei vor moiá cerbicea barbarei Semi-lune,
Si Hemul si Carpatii uimiti s'oru închiná,
Si, cá 'n a Romei timpuri, ei tronul sus vor pune,
Si de poporu si domnu-i paméntul s'a mirá!“

AR. DENSUSIANU.

Cin' se scumpeste — reu nimeresce.

— *Proverbu propagatu.* —

(Urmare.)

Nici ea nu se îngrigi de presentia lui, dar fiindu
din întémpare în odaia tocmai când betránul Inimarea

numi sum'a pe care Iosif deveni stepánu în acea çi, o
suma de 100,000 florini si mai bine, Iuliana ísi aduse
amiute de aspr'a ei purtare cátra dènsul si venindu-i
acum o adânce parere de reu, oftá una din greu.

Iosif Inimarea la acestu oftatu ridicá ochii sei a-
supra Iulianei si cuprindiéndu-l artiagul la vederea ei,
çise superatu cátra tata-seu:

— Me miru, cum poti suferi domni'a ta, cá o
persóna stráina se asculte la o dare de sama atátu de
intima.

— Iuliana nu este stráina, — response betránul,
care nu avea pricina, cá fiul seu, de a fi superatu pe
féta. Din contra, elu ar fi iubitú pe acésta copila, deca
fierbintele seu amoru cátra monete si bancnote ar fi su-
feritu o rivala, fia câtu de nevinovata.

Iuliana aúñdu observarea vatematóre a lui Io-
sif, eçi îndata din odaia.

Iéta cá v'am spusu acum cu amenuntul întém-
plarea ciudata din çiu'a în care Iosif Inimarea deveni-
se vèrstnicu.

Acum se ne întórcemu ierasi acolo de unde ple-
casemu. Tocmai se împlinise anul din çiu'a în care se
petrecuse, ce v'am povestitu acum. Erá spre înserate.
Iosif nu mai revediu nici pe tata-seu nici pe Iuliana,
câci nu mai dase pe acolo. Acum maltratá o violina si
audiul vecinilor sei, prin scártiaitur'a infernala ce
producea arcu seu pe cordele instrumentului seu. Asiá erá
de cufundatu în eseriçiuul seu, în câtu nu ob-
servá deschiderea usiei, nici cá prin usia întrase —
Iuliana.

Abiá, când facú o pauza în cântarea sa, zari pe
Iuliana, stându înaintea sa si privi cu ochi înholbati la
strani'a visita.

Iuliana nu observá efectul cumplitu ce produse
apariçiunea ei asupra lui Iosif, câci nu erá aici de
cum în stare de a face ver o observare, atátu erá de
agitata.

Iosif, care întielese îndata cá Iuliana nu venise
de flori de meru la dènsul, áşteptá cu nerabdare, cá
fét'a se-si redobèndesca resufetul pe care si-l perduse
alergându în fug'a mare, împregiurare care o opriá din
vorba.

N'avu se áştepte multu, câci Iuliana începú
acum cu o voce emoçionata si înterupta prin dese sus-
pinuri:

— Tat'a domniei vóstre . . . aici Iuliana sus-
piná una.

— Ce e cu tat'a? — çise Iosif.

— Tocmai când erá se se puna la mésa . . . ierasi
suspínu din partea Iulianei.

— Aide, spune ce s'a întémplatu, — se resti Io-
sif la ea.

— Vrèndu se se puna pe scaunu . . . sus-
pinu nou.

— Me scoti din rabdare, cu suspinurile domniei
tale, — strigá Iosif.

— A picatu jos la paméntu . . .

— A muritu tat'a?

— Lovitu de dambla! A muritu, serac'a de mine,
a muritu . . .

Iéta cu ce ocasiune revediu Iosif pe Iuliana si
ieta cum aflá despre mórtea tata-seu.

Acésta seire, numita trista în limbagiul conven-
çionalu, pentru Iosif nu fu de nici o tristétia, câci ea
nu i anuntá, cá la alti ómeni, o perdere ireparabila,
ci o moştenire grasa.

(Va urmá.)

THEOCHAR ALEXI.

S A L O N U :

O excursiune în muntii Bucovinei.

— Isvorul și cataractul râului Sucéva. —

Mai că în totu anul pe timpul arșițelor celor mari din lunile junie, julie și augustu îmi iau și eu, că și multi, toiagul și torb'a mea de caletoria și pornescu voiosu spre munti. Când vedu de departe vârful-rile lor, cari se par că nisuiescu să se 'mpreune cu nourii, atunci par' că respiru mai liberu și par' că mi se 'ntreiescu puterile.

Si cum să nu se 'ntemple ast'a, deca ochii mei se desfeteza oferindu-se lor cele mai romantice tablouri ale naturei îmbracate în haina de veselía, mirosului meu i curtenescu cele mai mândre flori trimitându-i pe-o aripa de vântu cele mai îmbetátore și placute mirosuri, audiul meu se légana într'o placere nespua ascultându dragalasiela paseruiice cântându prin tufe?

În darn m'asîu încercá să descriu bucuri'a și placerile ce-mi causéza petrecerea în munti, dar me voiu încercá să vorbescu dupa putintia despre unu tablou al naturei destul de interesantu, adeca despre isvorul și cataractul râului Sucéva.

Sucéva isvorește — dupa cum se scie — în inim'a Carpatilor și anume în satul Isvor. Pariul principalu, care forméza râul Sucéva, este asiá numitul Isvor; elu se cobóra 'n vale dintr'unu alpu bradosu numitu Bobeica, care se afla în sudul satului Isvor; de și pariul nu-i mare, înse stricaciunile, ce le causéza la drumul ce se ține de cursul lui, mai alesu dupa ploii sânt considerabile.

Altu pariú mai micu, a cărui apa curata se resfrânge în cursul seu de niște páturi de pétra ascuțita, este Cobelora; acestu pariú isvorește în nordul satului Șipot, și anume în alpul ce-i dîcu Camara, și dupa unu cursu de jumetate de mila (dela isvorul seu) se pierde elu reversându-se în pariul Isvor în satul Șipot vis-à-vis cu școl'a din satu și aice forméza aceste doue parie râul Sucéva.

Urmarindu noi acuma Sucéva în cursul ei, nu trebuie să mergemu departe, ci numai vre-o 400 de pasi, și ni se deschide ochilor nostri o privelesce de totu noua, stânci monstróse de constructiune de totu solida și colțiorate de-asupra lor niște bradi 'nalti cá si stâncile și tufisuri, cari acoperu plesiuv'fa stâncilor. Coborîndu Sucéva câteva scări de stânca, se prebuescesc într'unu cosciugu formatu de stânci asemene unui bacinu, apele ei cadu în elu cá într'o prapastía fâra fundu, se resfrângu de maretiele stânci, se 'nalbescu facéndu spume, cá si unu leu, care picându într'o prinsóre, se smuncesce feliu și forma, face să sguduiésca sbieratul lui desperatu aerul și încerca tóte puterile sale cá să scape din négr'a-i prinsóre, asiá si Sucéva.

Dar abiá scapa ea, dupa ce a întrebuintiatu tóte puterile sale, din prapastía ce pareá cá o va înghiți cu totul, și devine prinsoniera alteia, căci ea cade în alta și mai afunda, acuma forméza valuri câtu și stâncile maretie ce-o încungîuru și lucréza din resputeri pentru eliberarea sa din pericolul în care se afla, și dupa multa sbuciumare scapa ea și din astu locu de peire, dara eșindu la limanul scapării, stá unu momentu privindu 'naintea sa și vede o alta prapastía de și nu încungîurata de atâte întarituri de stânca cá cele doue din urma, dar mai profunda decátu dênsele améndóue.

Stându ea asiá, par' că meditéza ori să între si

în asta lupta multu mai periculósa séu ba, înse în secund'a pe când se pare cá meditéza, vinu valuri, cari o facu cu de-a sil'a cá să se asvérle în prapastía, ceea ce-o face cá acuma preparata pentr'o lupta pe viétia și mórté, ea muge, încátu resuna vâile, cá si unu tauru care vede cuțitul apropiându-se de inim'a-i cá s'ostrepunga și să-i rapésca viét'ia, apoi cade causându unu bubuitu, care se resfrânge în aeru c'o violentia, încátu clocotescu vâile, apoi iesu valurile ei la ivéla din fundul prapastiei și se pornescu cu încetul la vale, par' cá aru voi sé-si reculéga puterile perdute în aste lupte crâncene.

Acest'a a fost cataractul râului Sucéva din satul Șipot districtul Radautilor, unicul maretiu ce-l posede Sucéva în totu cursul ei pâna ce se revérsa în riul Siretiului în Moldova.

DEMETRIU DANU.

Sesiunea estraord. a Academiei Române.

București 18/30 junie.

Siedint'ia XIX

la 14/26 junie, sub presiedint'ia dlui Ion Ghica; presiedintele împartesiesce, cá

bibliotec'a Academiei și materialul imprimatelor sale înmulțindu-se din di în di, se strimtoréza localul. Se decide a se numi o comisiune compusa din dnii Hașdeu, Urechia și Stefanescu, cari să se ocupe de starea materiala a bibliotecii și a deplasării sale; iéra presiedintele să fia autoritatei a luá mesurile ce va socoti spre întimpinarea necesității.

La ordinea dîlei discuțiunea proiectului de statute :

Dl Odobescu propune unu articolu nou, sub nr. 29, în urmátorea cuprindere : „A. S. R. Domnitorul Românilor, protectoru al Academiei, este presiedintele seu onoraru.“ Se primesce cu unanimitate.

La articolu relativu la **alegera membrilor onorari**, dl **Falcoianu** dice, cá i se pare cumca aliniatul din urma ce propune a se numi onorari persóne cari vor fi înlesnitu desvoltarea activității Academiei prin donațiuni de valóre însemnata, nu-l întielege, și cá ar încliná a se sterge cele din urma cuvinte. Dl **Laurianu** spune, cá tocmai aceste cuvinte facu putearea aliniatului, și cá dreptu este cá o persóna ce ar veni să aduca oferte generóse Academiei, să fia onorata cu asemene distincțiune. Dupa acésta esplicatiune, dl **Falcoianu** ne mai staruindu în observațiunea sa, articolul se votéza cu o mica rectificare.

La articolul relativu la **numirea membrilor corespundinti**, dl **Aurelianu** întreba, deca n'ar fi locul să se specificé sarcin'a acestor corespundinti, obligându-i să aduca ceva lucrări folosítóre? Dl **Odobescu** raspunde, cá ar fi greu a determiná asemene sarcine, dara lucrul de sine este în perspectiva, căci la alegerea unor asemene corespundinti se va avé în vedere totu-de-una lucrările lor; apoi concepțiunea ideii numirii lor are de scopu cá din acestia să se recruteze membrii Academiei în casuri de vacantia. În totu cazul, de va fi chiar a li se cere lucrări, acést'a ar fi de atributul unui regulamentu specialu. Dupa aceste lamuriri articolul se votéza.

La art. 37, dupa ce se facu mai multe obiectiuni și propuneri, se depune unu amandamentu susținutu de dnii Sturdza, Falcoianu, Hodosiu, Ionescu, Maniu și Babesiú, spre a se redige în urmátorea cuprindere :

„Sum'a remasa disponibilá pe fia-care anu din venitul fondurilor cu destinațiune generala, dupa satisfacerea necesităților comune, se va împartí în fia-

care anu de Adunarea generala, parte pentru a spori fondurile generale, parte între cele trei secțiuni ale Academiei, în părți egale, pentru întîmpinarea cheltuielilor necesare fia-carei din ele, la îndeplinirea atribuțiilor, precum publicațiuni, misiuni, premii, achizițiuni de materialu științificu, etc.“

Dupa deliberațiuni, în cari dnii Odobescu, Hașdeu și Aurelianu au susținutu redacțiunea proiectului, iera dnii Sturdza, Falcoianu, Babesiu, Ionescu și Maniu amandamentul, acesta se votéza cu majoritate.

Articolul despre **administrarea averii Academiei** se primesce amendatu cu următoarea redacțiune:

„Avea Academia, compusa din fonduri permanente, și din venituri anuale, se se administreze de dēns'a, prin delegațiune, ai cărei membri sînt solidaru responsabili, și care este însărcinata a pune în esecutare dispozițiunile budgetare.“

La art. relativu la **pastrarea fondurilor permanente**, la determinarea sumei necesare pentru speșele curente, se pune de dl **Falcoianu** unu amandamentu care propune a se șterge fras'a destinata a determiná suma, dupa care articolul se votéza cu următoarea redacțiune: „Fondurile permanente ale Academiei și versamintele veniturilor ei periodice, afara de sumele necesare pentru speșele curente, se vor pastrá la cas'a de depuneri și consemnațiuni.“

Siedinti'a XX

la 15/27 iunie, presiedinte dl G. Baritiu. Se continua discuțiunea proiectului de statute.

Art. relativu la **facerea regulamentelor**, se primesce cu unanimitate fara discuțiune.

Art. relativu la **modificarea eventuala a statutelor**, dl **Babesiu** dice, că prescripțiunea de a nu se puté modifica statutele de cătu cu 3 patrimi din numărul membrilor, nu e practicabila, căci forțe greu s'ar puté întruni unu asemenea numeru; chiar 2 treimi cu greu se potu aduná, de aceea dlui crede, că este destul a se cere votul majorității absolute dintre toti membrii.

Dl **Aurelianu** este de parere, că statutele fiindu pactul fundamentalu al Academiei, trebuiescu menținute cu mai multa taría, căci schimbarea dēsa a legilor nu aduce adesea de cătu confusiune. Totusi nu respinge în principiu ideia modificării lor; dara pentru acēsta e destul a se cere voturile a 2 treimi din membrii Academiei. Pe lînga acēsta cere că modificarea se fia propusa de 7 membri, iera în discuțiune se nu se pōta pune de cătu în sesiune generala. Pentru acēsta si depune unu amandamentu susținutu de dnii Hodosiu, Stefanescu, Quintescu.

Dl **Quintescu**, pe bas'a esperienței, dice, că este imposibilu a se aduná 3 traimi, susține amandamentul.

Dl **Hașdeu** susține, că amandamentul dlui Babesiu este mai practic. Dlui întréba dēca veri-odata s'au pututu aduná 3 patrimi din membri; de aceea crede că nu e bine a se prescrie mesuri cari nu se potu esecuta, si se pronuncia pentru majoritatea absoluta propusa de dl Babesiu.

Dl **Odobescu** se declara totu în favōrea propunerii acesteia; dl **Stefanescu** se declara pentru amandamentul seu.

Dl **Laurianu** dice, că în principiu este contra modificărilor dese; dara avēndu convingerea, că statutele aceste nu sînt mai bune de cătu cele vechi ale societății Academice, se vede nevoitu a derogá pentru presentu, si a admite modificarea cu mijlōcele cele mai lesnicōse.

Dl **Maniu** declara, că se unesce cu amandamentul dlui Aurelianu, înse cu unu sub amandamentu de

a se adaugá: „Modificarea se va puté propune numai dupa 2 ani de încercare și punerea în lucrare a statutelor de fajă.“

Dl **Ghica** dice, că nici o lege umana nu se pōte susține, că este perfecta; aceea ce astadi se considera de buna, mâne ideile progresului potu se probeze că e defectuōsa. Academia, că instituțiune progresiva, trebuie se știe comptu de acestu principiu, fara a ține atātu de multu la ideia stabilității. De aceea nu e nici de parerea dlui Maniu, nici de acea a proiectului, nici de a dlui Aurelianu, ci se asociéza cu a dlui Babesiu.

Dl **Ionescu** vede și recunōsce, că necesitatea de a se face modificări mai târđiu, este neaparata. Se unesce cu argumentele aduse de dl Ghica, dara cere că se se stabiléscă o norma raționala. Nu întielege acelu termenu de prelungire pâna la o sesiune proxima. Apoi, vorbindu despre cele 3 patrimi seu 2 treimi propuse de preopinenti, se întréba: ore numai fortia numerica pōte remedia unu reu recunoscutu? Ore nu e destula garantia în majoritatea absoluta a membrilor, propusa de dl Babesiu?

Dupa discusiuni se închide discuțiunea și amandamentul dlui Aurelianu se primesce cu majoritate.

La art. sub titlul: **Dispozițiune transitōria**, dl **Maniu** propune unu amandamentu, susținutu de dnii Quintescu, Aurelianu și Babesiu, în cuprinderea următoare:

„Membrii actuali ai fostei Societ. Acad. române, facu parte în calitate de membri ai Academiei române, fia-care în secțiunea respectiva unde au fost înscrisu pâna acuma, pe cătu pâna la viitōrea sesiune nu se vor declará prin înscrisu că nu adera la dispozițiunile din aceste statute.“

Dl **Odobescu** dice, că acuma când se face unu actu de reconstituire a Academiei, avēndu în vedere, că multi din membri n'au venit și nu se scie dēca adera la aceste statute, și mai alesu că s'a admisu înmulțirea membrilor la 36, este importantu se se scia dēca cei ce au lipsitu, le primescu. Altfel va fi imposibilu a se pune în practica aceste statute.

Dl **Ghica** observa, că membrii ce n'au venit la confecționarea acestor statute, trebuie se le priméscă, și se se supuna lor. De aceea conchide că articolul acesta, că inutilu, e mai bine a se suprimá.

Se pune la votu propunerea dlui Ghica și se admite cu mare majoritate.

Cerēndu-se **votarea în totalu**, dl **Laurianu** observa, că dupa statutele vechi, votarea nu se pōte face de cătu cu 3 patrimi din numărul membrilor actuali, adeca cu 23 membri.

Dl **Babesiu** raspunde, că acea prescripțiune nu pōte fi invocata de cătu pentru modificări cerute de inițiativ'a membrilor, iera nu de o inițiativa venita în urn'a unei legi. Cu modul acesta s'ar face imposibila votarea.

Dl **Urechia** observa, că dl Laurianu putea se aiba dreptate înaintea legii care a constituitu Academia. Când s'a numitu comisiunea de revisiune a statutelor, s'a întielesu că acēsta se se faca de majoritate, iera nu cu 3 patrimi.

Dl **Ionescu** recunōsce că s'a admisu a se face modificări, cu majoritate absoluta; cu tōte aceste crede, că nu se pōte face votarea de cătu în presentia numărului cerutu de statutele vechi. Cere se se convōce toti membri pentru acēsta, amanāndu-se votarea pâna joi'a viitōre.

Se pune la votu propunerea acēsta, dara asupra votărei dl **Laurianu** observa, că Adunarea nu mai e în numeru.

Mai nou dela Academi'a Româna.*)

Bucuresci 23 iunie (5 iulie.)

Membrii Academiei întorcându-se luni din excursiunea dela Curtea-de-Argesiu si Pitești, vor continua lucrările cari vor mai ține vr'o 8 zile.

Astadi secțiunile avura conferinție spre a se consulta asupra completării membrilor. Numerul de 36 nu credu să se completeze acum; va rămâne și pe alta-data.

Secțiunea filologica-literaria a propusu cu majoritate de 5 voturi contra 3 pe dl G. Chițu; s'a propusu dl Iacobi Negruzzi, dar n'a întrunitu decâtu trei voturi în secțiune.

Au mai fost propusi dnii Silasî si At. Marienescu, dar numai doi membri i-au spriginitu, în fine a fost înca unul propusu, dar n'a fost susținutu de nimene.

Acuma rămâne că Academi'a în plenul ei să se pronuncie.

Celelalte secțiuni nu știu pe cine au propusu: secțiunea istorica pare-mi-se este completata, dar ceea a științelor esacte are 5 locuri vacante. C. C.

Principele Ludovic Eugen Napoleon.

Marele evenimentu, mórtea principelui Ludovic Eugen Napoleon a deșteptatu compatimirea cea mai viua pretotu-indene; nicairi înse n'a produsu o gele atâtu de profunda, că în națiunea româna, pentru că repausatul a fost fiul lui Napoleon III, carele a facutu atâtu pentru Români, că nimene altul.

„Românii — scrie „Rom.“ — nu vor uita nici odata, că numai sub imperația lui Napoleon al III-lea Franci'a a întinsu mân'a-i tutelaria surorii sale mai mici dela Dunare. Ori cari ar fi în sinul națiunii franceze opiniunile despre regimul napoleonianu, Români nu vor încetă nici odata de a avé o recunoscintia nestramutata către acelu puternicu arbitru al Europei, care a radicațu stindardul principiului dreptu si generosu al constituirii naționalităților, către acela care în Crimea si în Lombardia a facutu, împreuna cu națiunea asupra careia domniá, cele mai maritimóse sacrificie pentru reconstituirea si întarirea a dóue puternice naționalități de ginte latina.“

Iera „Press'a“ din Bucuresci scrie aceste: „Român'a, care este adâncu recunoscătoare familiei Napoleonilor, nu pôte să nu simta adânci regrete pentru această adâncă nenorocire întâmplata familiei Bonaparte. Memori'a principelui va rămâne purure presinte noue, cari nu putemu uitá binefacerile ce ni-a facutu marele imperatu, parintele acestui vitézu principe.“

Vom mai citá înca cuvintele unui diuaru. „Român'a Libera“ vorbindu de mórtea principelui Napoleon, dice: „Noi o blastemâmu din adâncul inimei cá Români, cari numai dela o Francia napoleonista amu primitu tóte binefacerile si căroro Franci'a republicana nu le-a adusu decâtu — împunerea Evreilor.“

Din aceste se vede, că pres'a româna a datu presiune unui adeveratú doliu naționalu. Ori câtu de frumoasa să fia form'a de guvernare republicana, noi români n'avemu nici o cauza a nutri simpatii pentru republic'a franceza, care nici odata n'a facutu si nici nu va face nimica în interesul ideii de naționalitate, care este condusa de jidani si care stá în serviciul Alianței israelite. Animele române vor fi îndreptate totu-de-una către acela, carele a înmaltiatu stindardul

naționalităților, carele a facutu unitatea italiana, carele a întrunitu principatele române si le-a redatu o parte din Basarabi'a, si carele purure a protegiatu pe Români, către marele imperatu Napoleon III.

Cum să nu simținu dara noi Români o gele adâncă atunce, când vedemu că vlastarul încolțitu din tulpin'a vechia s'a nimicitu, când cetimu că fiulacelui mare imperatu, carele avea să continue oper'a parintelui seu, a încetatu din viétia?!

Sub impresiunea acestor simțiri, credemu a satisfice o pré placuta datoría pentru noi, decorându fruntea nrului presinte al foii nóstre cu portretul junelui principe mortu atâtu de curându.

Să adaugemu si schitie biografice? Dar aceste se cuprindu în trei cuvinte: s'a nascutu, a învetiatu, si a muritu. Numai deacuma înainte avea să faca dânsul date pentru biografi'a sa.

Cu tóte aceste vom însemná, că s'a nascutu la 16 martie 1856; dupa detronare a studiatu în școl'a militara englesa din Woolwich si a muritu în 2 iunie a. c. în modul descrisu deja în foia nóstra. I. H.

Literatura si arti.

„Negriada“, epopei'a naționala a dlui Ar. Densusianu, respectivu partea prima a epopeiei, siese cânturi, a aparutu la Bucuresci, de unde amu si primitu unu exemplaru. Reservâmu pentru alta ocaziune placearea d'a publicá o analiza acestei scrieri, care de siguru va să ocupe unu locu de frunte în literatur'a nóstra, grabinu înse a pune sub ochii publicului nostru cetitoru, dreptu specimenu, o parte din cântul al treile, în care Traianu desvelesce lui Negru vítorul Românilor, aretându-i eroii vítori si descriindu faptele lor cele mai însemnate dela Dragosiu pâna 'n celu mai de aproape trecutu si încheiându cu bravurele Curcanilor dela Plevna. Din aceste puține șire publicul cetitoru își va puté face ideia despre frumseti'a întregului, în care — precum s'a pututu vedé si din sumarul publicatu de noi — autorul a datu unu mare rolu figurelor mitologice române, si care totu-odata e întemeiatu si pe studii topografice. Credemu, că publicul nostru va grabi a-si procurá acestu prețiosu propuctu literaru. Se pôte trage dela autorul în Brașiovu cu 2 fl., séu din librariile dela Bucuresci cu 5 lei.

DI dr. Grigoriu Silasî, eruditul si diligentul profesoru de limb'a si literatur'a româna la universitatea din Clusiu, ierasi a începutu să publice o noua lucrare a sa. Acesta póta titlul „Renasceră limbei românesci în vorbire si scriere“, si pân'acuma a aparutu fasciór'a prima. Scopul acestei scrieri, precum ni se spune în întroducere, este a aruncá o cautatura asupra modului si faselor de renascere a limbei române în vorbire si scriere, spre a face o apretiuire a reformelor si înnoirilor întroduse atâtu în vorbire, câtu si în scriere. Brosiur'a, de si cam pe lungu, desvólta unele idei interesante: pecatu înse, că limb'a nu este mai usióra. Autorul dorindu a fi câtu se pôte de puru si radicalu, de o parte a alunecatu în regresu, de alt'a a întrodusu novațiuni îndresnetice. Astfel pe când si acuma scrie înca: prein, dein, scaimbare, sene, iusioru etc. întroduce cuvinte cá: *ja* în locu de „deja“, *esta-di* în locu de „astadi“, *caleusesce* care nu este nici mai puru nici mai frumosu decâtu a „conduce“, *limbalu* în locu de „limbisticu“, *delectantismu* în locu de „diletantismu“, *judeci* în locu de „judi“ séu „judecatori“, progresu *mintalu* în locu de „intelectualu“, ma într'unu locu îl „lapta *spemea!*“ Abstragându dela aceste observațiuni, recomandâmu atentiunii publicului instruc-

*) Dela al treile e: respundinte al nostru.

tiv'a brosiura despre care vorbim. Pretiul ei este 40 cr. S. G.

La Táborshky si Parseh în Budapesta a aparut : „Székesfehérvári kiállitási emlék“, pentru pianu de Adolf Ellenbogen, pretiul 80 cr.

Biserica si scola.

În seminariul Andreianu din Sibiu esamenele începura la 18/30 iunie si se vor încheia la 10 iulie st. n. cu solenitatea obiceiuita.

În Dobrogea s'a deschis de curându o școla de adulti în comun'a Topal, plas'a Hârșiova, care e frecventata de 13 elevi.

Mai multe fete din Bucuresci au datu, precum cetimu în „R. Lib.“, la liceul St. Sava, esamenu de unele clase gimnasiale, si tôte, constatâmu cu multa multûmire, au avutu unu succesu distinsu si meritatu. Aceste școlariitè eminentè sânt : fiic'a dlui Hașdeu si a dlui Bilcescu, cari au datu esamenu de clas'a II; fiic'a dlui ministru Bratianu a datu esamenu de clas'a II; si dsiôr'a Christodulide, care a facutu unu escelentu esamenu de studiele clasei a VI.

Societati si institute.

Asociațiunea transilvana va ține adunarea sa generala în anul acesta la Sighisôra în dîlele de 3 si 4 augustu cu program'a îndatinata. Esposițiunea proiectata anu nu se va ține.

Societatea istorica magiara, ținându în septemân'a trecuta șiedintia, secretarul a împarteșitu o adresa a dlui Gavril Margittay, ingineru-architectu în Têrgul-Muresiului, prin care se atrage atenziunea Societâtii asupra unor obiecte archeologice, cari se afla în posesiunea unui locuitoru de acolo, cu numele Dillmon. Între aceste se afla la vr'o 18 diplome scrise cu stovcirilice, din anii 1450—1470, pe cari pân'acuma nimene nu le-a pututu descifra. Ar fi bine, deca le-ar cautâ si cutare românû !

Societatea Timisiu-Bega pentru regularea acestor riuri, se afla în mari calamitati finanțiale. Societatea acêsta are o datorita de 6.000,000 fl. în auru, si nu e în stare sê platêscu. În caus'a acêst'a ministru de comunicațiune va tramite unu comisaru guvernialu cu deplina putere.

Ce e nou ?

Denumiri si transmutari. **Di Si-meon Moldovanu**, notaru la tribunalul din Biserica-Alba, a fost numitu subjude regescu la Vêrsietiu. — **Di Iuliu cav. de Pușcariu**, practicantu de conceptu la ministeriul de culte, s'a denumitu practicantu salariatu la judecatori'a regêscu din Brasiovu. — **Di Ioan Luca**, sub-jude r. în N.-Kálló, fu transmutatu în urmarea cererii sale, la judecatori'a r. din Recasiu. — **Comite supremu in comitatul Arad** s'a denumitu Tabajdy Károly, carele pân'acuma a fost vice-comitele acelui comitatu. — **Mihaiu Maniu**, cancelistu la tribunalul din Lugosiu, a fost mutatu la cela din Oradea-mare.

Curtea româna va petrece la palatul de véra de la Cotroceni numai pâna ce se va încheia deslegarea cestiunii israelite, si apoi se va duce pe tóta véra la palatul dela Sinaia în Carpati.

Cadavrul principelui Napoleon va sosi în curându în Englitera. În timpu de patru-dieci ani, acesta e casul al doile, cá din Africa sê se aduca în Europa cadavrul unui Napoleon. La 16 oct. 1840 nai'a francesu „la belle poule“ a adusu de acolo osemintele mar-elui împeratu-militaru. Acuma pe vaporul englesu „Orontes“ s'a redicatu catafalcul lui Napoieon IV. Patru luni trecura pâna ce cadavrul lui Napoleon I a

pututu fi transportatu în Europa, acuma înse vor fi de ajunsu patru septemâni. Când acestu vaporu avû sê plece ântâia-óra cu militari spre Africa, principele Napoleon se aflâ pe elu, unde petrecû pe unu prietenu al seu, carele se ducea. În focul conversațiunii ei nu bagara de sama, cá vaporul plecâ. Principele Napoleon se adresâ apoi câtra capitanu, si acela oprî vaporul. „Se pare, dișe junele principe debarcându, cá „Orontes“ ar dorî sê me aiba mai multu timpu ôspe.“ Aceste cuvinte se si realisara, câci iéta „Orontes“ va purtâ cam o luna de dîle — cadavrul principelui.

Sultanul la pianu. Corespundintele din Constantinopol al diuarului „Golos“ scrie, cá baronul Ring, membrul francesu al comisiunii internaționale pentru Rumeli'a orientala a câștigatu în mare mesura simpatia sultanului prin escelentul seu jocu pe pianu. Înainte de a plecâ la Filipopol, sultanul l'a chiamatu la prândiu. Dupa prândiu baronul Ring a jecatu mai multe ôre cu padisiahul la pianu. „Golos“ dice, cá sultanul e mare iubitoru de musica, si adeseori șiede ôre întregi înaintea pianului.

Sarutarea furata de multe ori a datu cauza pentru procesu, înse person'a care a furatu sarutarea totu-de-una a fost barbatu. Nu peste multu înse judecatoriî din Berlin vor avê sê judece, deca e ofensa aceea câ o femeia a sarutu pe unu barbatu. Iéta casul. O chelneritia din Berlin sarutâ pe unu barbatu; cei diu giuru gândiau, cá tóta treb'a e numai o gluma, înse nevêst'a barbatului sarutatu — aflându acêsta întêmplare — erâ de alta parere, si atâta necasi pe barbatul seu, pâna ce acela decise cá se va simți ofensatu si va intentâ procesu Hebei sarutatôre.

O feta care voiesce sê se marite. Diuariul „Posta-Közlöny“ scrie : O domnișora din Linz, numai în casul acela va capetâ bani si iertare de a se marita, deca va adunâ, pentru unu scopu filantropicu, unu milionu de marce poštale întrebuintiate. Invitâmu pe abonantele nôstre, cá în considerarea acestui duplu scopu umanitaru sê adune marce poštale întrebuintiate si sê le tramita dlui vice-directoru poštalu Ioanu Petheô în Budapesta.

Atentatu în contra regelui Belgiei. Din Brusela se scrie, cá poliți'a de acolo a gasitu pe pôrt'a bisericiei din Lackem unu placatu, care amenintia pe regele cu môrte, de cumva va sancționâ legea relativa la instructiunea elementara.

Crudime muscalêscu. La unu proprietaru din orasiul Cerkassy serviâ unu pruncu de plugaru, cam de 11 ani, pe care stapânul seu îl batea fôrte reu. Auđîndu acêst'a tat'a pruncului, la 10 iunie se duse dela satu la pruncul seu în orasiu, si vedîndu cá acela cu totul e peritu si galfeđitu, necașitu ce erâ, fâra sê graiêscu o vorba stapânului, luâ copilul cu sine si plecâ cu elu la satul seu. Sosindu stapânul acasa si auđîndu cá tat'a pruncului a dusu pe acesta acasa, se mâniâ grozavu, si plecâ îndata calare dupa ei. Cam la depar-tare de 2 ôre i si ajunsu, legâ cu o funia gâtul pruncului de a parintelui seu, si ținându capetul celaltu al funei în mân'a sa, începû a-i trage dupa sine. Dar nu peste multu pruncul cadîu, si calul îl tragea asiâ dupa sine. În satul celu mai de aprôpe plugarii vedîndu acêsta crudime fâra ânima, apucara pe proprietaru si îl batura bine. Bietul pruncu muri, ier parintele seu fu transportatu la spitalu.

Descoperiri archeologice în Assiria. Învetiãtul englesu Rassam a facutu niște descoperiri fôrte prețioșe în Assiria. Elu a facutu sapaturi la movil'a Nebby Yums, unde a gasitu mormântul profetului Iona. Acolo a gasitu niște ruine de palate, cari au fost

cladite de Sennacherib si Csarhaden. A decopiatu multime de inscripțiuni interesante. Spre miédiadi a cauatatu Nimrudul, unde si-a continuatu lucrările în Trem-polina Vinerei. Sapaturile lui în movilele vechiului Babylon au produsu rezultate escelente. Sub o movila, pân'acuma neatinsa, a descoperitu palatul lui Nabucadnezar, ale carui colonne sânt emailate pompos, balconele sânt facute din lemne de India. Cu ocașiunea sapaturilor sale la turnul Babel si-a facutu acea deducțiune si convingere, că acestu edificiu colosalu nu s'a prepaditu prin fulgeru sêu prin atacu dușmanosu, ci acela a cadutiu jertfa unei erupțiuni vulcanice.

Cum se scapa americanii de cerșitori. Poliți'a orasului Patterson, de câte ori a prinsu vr'unu cerșitoru, fia si mai de multe ori totu pe acelasi, totu-deuna l'a supusu vaccinării numai decātu. Operațiunea acést'a produse asiá mare frica în cerșitori, că deca ei zarescu vr'unu policistu din Patterson, fugu mâncându pamântul.

Emigrările în America nu numai nu încéta, dar înca se înmultiescu. Sieful biuroului de statistica din New-York publica unu conspectu, din care se vede, căti ênsi au emigratu prin portul de acolo în America în lun'a lui maiu. Conform acestui conspectu, dintre 21,567 caletori 18,109 au fost emigranti, si anume din Engliter'a 2533, din Scoți'a 901, Wales 150, Irlandi'a 3142, din Germani'a cea cu miliardele 4420, din Austri'a 710, Elveți'a 503, Spani'a 51, Itali'a 471, Hollandi'a 151, Belgi'a 22, Rusi'a 162, Poloni'a 104 si din Ungari'a 168.

O saritura periculósa. O saritura nepomenita s'a facutu la 21 maiu, la cascada Niagarei. „New-York-Herald“ naréza, că în urm'a unei prinsori, unul anume Peer, din Teeterville, s'a aruncatu de pe podul suspendatu al Niagarei în apele spumegânde ale riului. Înălțimea erá de 192 picióre. Peste o mía de spectatori asistau la acestu periculosu spectacolu. Peer se îmbracase cu unu aparatu de cauciuc; nasul, gur'a si urechile i erau astupate cu bureti si unu fel de curele puse sub bratie. Caderea n'a ținutu de câtu patru secunde. Luntrasii l'au luatu pedata; saritorul nu-si facuse nici unu reu.

Ingineri straiáni în Ungari'a. Guvernul s'a adresatu câtra mai multe state, rugându-se sê tramita câti-va ômeni de specialitate si anume ingineri de apa, cari sê studieze cursul Tisei, precum si posițiunea orasiului Seghedin si apoi sê-si dea parerea. Acesti barbati au si sositu la ministeriul de comunicațiune, ei au plecatu deja a face caletori'a de inspecțiune.

Unu nou progresu s'a întrodusu pe liniile ferate cele mari din Canada. Pe lângă vagónele-salone si acele de dormitu, s'au adausu acum vagóne în cari caletorii gasescu de prânditu sêu de cinatu cu pretiuri moderate. Asiá ei nu mai au nevoie sê se oprésca pe la statiunile intermediare spre a luá, în câteva minute si în mijlocul unei confusiuni generale, bucate reci sêu supe fórte fierbinti.

Femei'a orchestra. Unu fenomenu neîntrecutu pâna astadi, se vede la o tinera copila pe care natur'a a înzestrat'o cu trei parchi de bratie si cu dóue parchi de picióre. Miss Teresita Paciwork, o frumoasa americana, este singura unu quator, căci pe când stându, cânta la pianu cu dóue din mânele-i sale de dinainte, cu celelalte dóue, esecuta de minune partea de violina. Aceste cu mânilé dinainte; căci tiner'a virtuósa are dóue mâni în spate; cu cari cânta alto, pe când cu cele

dóue picióre suplimentare, combinate cu celelalte dóue, face parte de violoncelu. Acestu quator ambulantu își propune a dá la Paris mai multe concerte de musica prin case, si câteva representatiuni pe una din scenele lirice franceze, căci pe celelalte le refusa precum a mai refusat oferirile princiare ale unui bogatu parisiannu, încântatu de talentul ei. Miss Teresita Paciwork a moștenitu anul trecut u suma de 250,000 franci, ce-i lasase prin testamentu unu lordu, unu bogatu admiratoru al frumsetiei sale, caruia refusase un'a din mânilé sale.

Sciri scurte. Unu colonelu de garda rusescu, Basilovicu, a furatu ceva în Berlin, si a fost condamnatu la închisóre de trei luni, dar imperatul Vilelmu i-a iertatu pedéps'a. — **În procesul Madarasu,** servitorul din Budapesta carele omoríse pe stapânul seu, tabl'a regésca a aprobatu sentinti'a de mórte a forului primu. — **Lacul Fertó** cresce si a înundatu totu giurul seu; unde mai de multu pasceau turme de boi, pe acolo adi pescarii își arunca mregea. — **Sabi'a** ce imperatul Vilelmu cu ocașiunea nuntii sale de auru a daruitu țiarului, a costatu 40,000 fl. — **Editorul „Bombeii“**, despre care luaramu notitia în nrul trecut, a fost condamnatu în Viena la închisóre grea de 6 luni, cu postu de dóue ori pe luna. — **O nóna fabrica de chibrituri** s'a deschisu de curéndu în Român'i'a, fondata de S. Goldenthal, în comun'a Bucúmenii, lângă Iasi; înagurarea s'a facutu în presinti'a unui publicu numerosu.

Suvenirea mortilor.

Br. Bela Wenckheim, ministru al Ungariei pe lângă persón'a Maj. Sale, a încetatu din viétia, dupa agonia de 10 zile, în Budapesta, la 7 l. c. în etate de 68 ani. Elu a fost unu prototipu de cavaleru si mare sport-mann.

Valerin Brote, comerciantu din Sibíiu, a încetatu din viétia la Ludwigsburg în Würtembergá, în etate de 25 ani.

Terențiu Dimitrescu, parocu în Pecica-romána, comitatul Arad, a repausatu la finea lunei trecute si a fost înmorméntatu de parintele protosincelu Iosifu Goldisiu cu númeroasa asistantia de preoti.

Post'a Redacțiunii.

Dlul V. B. in S. Librarul dv. ni-a tramisu si restul abonamentului pentru semestrul primu.

Dlul V. M. in Bucuresci. N'ati primitu epistol'a nóstra dimpreuna cu cartea tramisa? **Pétra.** Ve vom scrie epistola particulara.

Sibíiu. Versurile nu se potu publicá. Dóra novelele vor fi mai reușite.

La numerul acesta adaugemu suplementu de $\frac{1}{2}$ cóla, si astfel acesta conține o cóla întréga. Acesta e al siesele suplementu ce dâmu în semestrul primu. Sperâmu, că în semestrul viitoru vom puté dá si mai adese ori; dar cá sê ni putemu realizá acestá sperantia, ceremu spriginul on. publicu întru respândirea foii nóstre!

Semestrul primu se încheia cu nrul presinte. Ne rugâmu, cá abonamentele sê se rennoișca de timpuriu.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.